

Infinite
อนันต์เดนโดรแกรม
end program
4.เกมของแฟรงคลิน

Sakon Kaidou

Illustration Taiki

<http://shop.dexclub.com/>

Infinite
อินฟินิต เดนโดแกรม
Jendrogram
4.เทมของโพรงคลื่น

Sakon Kaidou
Illustration Taiki

“...อย่ารีบสี่
ท่านผู้ฟัง
ค่อยๆ รับฟัง
เสียงเพลง
ส่งวิญญาณ
นี้ไป”

“ก็ลองดูสิ
...รูกี้!”

‘กั๊กาโปรเฟสเซอร์’ แฟรงคลิน

VS.

‘พาลาติน’ เรย์

“...ฉันจะ
ต่อหน้า
ให้คว่ำ
ล้างคอ
รอไว้ได้เลย
‘ซูฟีเรีย’”

“...มันเกาะกะ
ช่วยตายไปเร็วๆ
ทีเถอะค่ะ”

‘คิงออฟออร์เคสตรา’ เวลเดอร์เบล

VS.

‘เดกซาโดว์’ มารี

“...ไม่รู้หรอกนะ
ว่าเรื่องอะไร
แต่ถึงจะไม่รู้...
ไม่ว่ายังไง
นายก็จง
เป็นน้ำแข็ง
อยู่ตรงนี้
ซะเถอะ”

“ผมเกลียดคุณ
ที่สุดเลยละอะ”

‘ไฮโดรเวอร์’ อุวโก

VS.

‘ทมพี’ ลูค

Character

เรย์

เรย์ สตาร์ลิง / มุกุโตรี เรย์

เด็กหนุ่มผู้กระโจนสู่โลก 'Infinite Dendrogram' ในฐานะผู้เล่นมือใหม่ โดยพื้นฐานเป็นคนเรียบร้อยแต่ก็มีจิตใจเข้มแข็ง พร้อมลุกขึ้นสู้ไม่ว่าจะกี่ครั้งเพื่อปกป้องสิ่งสำคัญ

เนเมซิส

เนเมซิส

สาวน้อยผู้เป็นเอบริโอของเรย์ แปลงเป็นดาบใหญ่หรือฮัลเบิร์ดได้ และมีพลังพิเศษ «เวเนเจเนซ อีส ไมน์» ที่สะท้อนความเสียหาย กลับไปเป็นเท่าตัวได้

ลูก

ลูก โฮล์มส์

หนุ่มน้อยหน้าสวยที่ร่วมปาร์ตี้กับเรย์ มีอาชีพ 'พิมพ์' ที่ใช้เทมมอนสเตอร์ในการต่อสู้ เอบริโอเป็น TYPE: การ์ดเนอร์ 'ปีศาจตกสวรรค์ บาบิลอน'

มารี

มารี แอดเลอร์

เพลเยอร์ผู้คอยจัดการข้อมูลต่างๆ ในฐานะ 'จอร์นัลลิสต์' สังกัดสำนักข่าว 'DIN' เข้าหาเรย์ที่มักเข้าไปพัวพันกับเรื่องต่างๆ ด้วยความสนใจ

บู

บู สตาร์ลิง / มุกุโตรี บูอิ

พี่ชายแท้ๆ ของเรย์ และเป็นคนที่ชวนเรย์เล่นเกมนี้ ที่สวมชุดตุ๊กตาที่เพราะเผลอสร้างคาแรคเตอร์หน้าตาเหมือนตัวเองในโลกจริง

Sakon Kaidou

ຕົວຢ່າງ

Contents

- p 005 บทนำ ห้วงคำนึงของเหล่าหญิงสาว
- p 009 บทที่ 1 ‘ซูพีเรีย’ ผู้ "สุดอ่อนแอสุดชั่วร้าย"
- p 041 บทที่ 2 เหล่าอิเรกทิวลาร์รูกี้
- p 079 บทที่ 3 การรุกรับบนกระดาน
- p 101 บทที่ 4 แบทเทิล ออฟ อาร์ตทิสต์
- p 137 บทที่ 4.5 เช็ตตัง
- p 159 บทที่ 5 ยูว์ริกิบอว์โก้
- p 185 บทที่ 6 ศึกตัดสับแห่งนรกน้ำแข็ง
- p 237 บทที่ 7 แผนบวบของผู้ชนะ
- p 291 จากผู้เขียน

၎င်းတို့သည်

☐ สามชั่วโมงก่อนหน้า ‘แคลซอพอซูพีเรียส์’
คฤหาสน์เคนดัลกีเดียน

ถนนหมายเลขหนึ่งของกิเดียนเป็นแหล่งรวม
หน่วยงานสาธารณะ คฤหาสน์ของเคนดัลกีเดียนที่เป็น
ผู้ปกครองเมืองก็สร้างโดยมีอาคารต่อกับค้ายกองอัศวิน
แต่ด้วยความที่คฤหาสน์เคนดัลกีเดียนสร้างอย่างหนาแน่น
และเรียบง่ายเช่นเดียวกับค้ายกองอัศวิน เวลามองผ่านไป
จึงบอกไม่ได้ว่ารอยต่ออยู่ตรงไหน ดาวเด่นของกิเดียนคือ
ลานประลอง เคนดัลกีเดียนรุ่นแรกจึงมองว่าสร้างปราสาท
สวยงามไปก็ไม่ได้อะไรขึ้นมา

แม้ในรุ่นต่อไป มาจะต้องสร้างเรือนรับรองแขก
หรูหราแยกเอาไว้สำหรับให้ราชวงศ์มาพักเวลาชมการ
ประลองก็ตาม

ด้วยเหตุนี้จึงทำให้คฤหาสน์เคนดัลกีกลายเป็นอาคาร
ที่มีเรือนหลักเรียบง่ายกับเรือนแยกหรูหรา และในห้อง
ทำงานของเรือนหลัก ณ ตอนนี ก็มีชายหญิงสามคนทำสีหน้า
ยุ่งยากไม่หยุด

คนหนึ่งคือเคานต์กิเดียนผู้เยาว์วัย อาชบาร์เรย์ กิเดียน

อีกคนคือรองผู้บัญชาการกองอัศวินรักษาพระองค์ ‘พาลาติน’

ลิเลียนา แกรนด์เรีย

และคนสุดท้ายคือเจ้าหญิงลำดับที่สองแห่งราชอาณาจักร
อัลทาร์ เอลิซาเบธ S อัลทาร์

เหล่านักคนสำคัญระดับที่อุปคลาสในบรรดาเรือนที่อยู่ในเมือง
ตอนนี้มารวมตัวกันในที่เดียว

“เช่นนั้น เสด็จพี่ก็มาได้แล้วสิหนว?”

“พะยะค่ะ ตามที่แจ้งมาก็มีพระอาการประชวร ถึงวันนี้แล้ว
ก็ยังไม่อาจจะหายจึงไม่น่าจะทรงเสด็จพระราชดำเนินมาได้พะยะค่ะ
ดูเหมือนว่าที่ราชชนนีจะมี ‘โรคระบาด’ เกิดขึ้น”

เคานต์กิเดียนรายงานข่าวสารถีได้รับผ่านเวทมนตร์สื่อสาร
จากราชธานีให้เอลิซาเบธฟัง เอลิซาเบธมาเยือนเมืองนี้เพื่อเข้าร่วม
‘แคลซอพอพิเรียส์’ อีเวนตีใหญ่ในคืนนี้ แต่อันที่จริงแล้ว เจ้าหญิงลำดับ
ที่หนึ่งซึ่งเป็นผู้รักษาราชการแทนพระองค์ต้องเข้าร่วมด้วย

“‘โรคระบาด’ เหรอคะ...”

ลิเลียนาเอามือป้องมุมปากแต่ก็กำลังแสดงสีหน้ากระวนกระวาย

‘โรคระบาด’ เป็นชื่อเรียกรวมของโรคที่เกิดขึ้นกะทันหัน และ
แพร่กระจายโดยไม่สนว่าใครมีพลังมากน้อย พวก ‘มาสเตอร์’ จะรับรู้
กันว่าเป็นอีเวนต้วงกว้างที่เกิดขึ้นโดยไม่มีกำหนดเวลาแน่นอนใน
‘Infinite Dendrogram’ ‘โรคระบาด’ ที่มีอาการหลากหลายจะแพร่
กระจายตามพื้นที่ส่งผลให้มีผู้ป่วยจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็น ‘มาสเตอร์’
หรือเเรียน มีทั้งโรคที่พอเวลาผ่านไปก็รักษาหาย แต่ในบรรดานั้นมีโรค

ที่ต้องใช้การรักษาพิเศษอย่างการฉีควัคซีนเฉพาะ หรือใช้เวชภัณฑ์ฟื้นฟู
ชั้นซูพีเรียอยู่ด้วย

โชคดีที่ ‘โรคระบาด’ ที่แพร่อยู่ในราชอาณาจักรตอนนี้ไม่ถึงแก่
ชีวิต และมีอาการคล้ายหวัดที่ไม่ได้รุนแรงนักเท่านั้น

เพียงแต่ว่า ‘โรคระบาด’ ทำให้ป่วยได้โดยไม่คำนึงถึงสเดตัส
หรือความสามารถทนทานดั้งเดิม ‘มาสเตอร์’ เลเวลสูงๆ ก็ลงไปนอนชม
ได้ หรือไม่ก็ต้องล็อกเอาต์ไปจนกว่าจะผ่านไปสักระยะ ด้วยความที่เป็น
ภัยพิบัติเกินสติปัญญาของมนุษย์จึงทำอะไรไม่ได้ ควรต้องบอกว่าที่ความ
เสียหายจาก ‘โรคระบาด’ มีเพียงเท่านั้นว่าโชคดีแล้วด้วยซ้ำ

อย่างไรก็ตาม ถ้าถามเคาน์ตึกเดียนผู้จัดอีเวนต์ในวันนี้แล้วก็ได้
แต่ตึกของหัวอยู่ในใจว่า ‘ไม่เห็นจะต้องมีระบอบเอาตอนนี้เลยก็ได้!’

และลิเลียนเองก็คิดแบบเดียวกัน

เมื่อวานเอลิซาเบธแอบหนีออกจากคฤหาสน์ทำเอาองครักษ์
พากันวุ่นวายก็จริง แต่ทำงานเกี่ยวกับอีเวนต์เป็นอย่างดี และวันนี้เอง
ก็ซะมิกซ์มันเตรียมตัวตั้งแต่เช้า

ทั้งหมดก็เพื่อรอดถอนรับองค์หญิงอัลทีเมียผู้เป็นพี่สาว แต่กลับ
สูญเปล่าเสียแล้ว ในฐานะพี่สาวที่มีน้องสาวอยู่ ลิเลียนาคิดถึงหัวอกของ
เอลิซาเบธ

“อืม! เข้าใจแล้ว!”

แต่เอลิซาเบธกลับมองหน้าทั้งสองตามลำดับแล้วเปล่งเสียงออก
มาว่า

“ถึงจะเสียตาย แต่เรื่องมันเกิดไปแล้วก็ทำอะไรไม่ได้ละหนา!
ที่สำคัญกว่านั้นคือต้องพยายามกับอีเวนต์ในค่ำคืนนี้ให้ประสบความสำเร็จ

ที่สุดหนา! ไข่หรือไม่เล่า แคนดักเกียน!”

“พะยะค่ะ!”

นั่นคือการตัดสินใจของเอลิซาเบธ ต่อให้พี่สาวสุดที่รักจะไม่ได้มาอย่างทีหวังก็ต้องทำหน้าที่ของตนให้ดี เพราะเชื่อว่านี่คือการช่วยเหลือพี่สาวได้ดียิ่งกว่าอะไร

“ฝ่าบาท...”

ท่าทางเช่นนั้นยังคงเหมือนเอลิซาเบธที่เธอรู้จักจนถึงเมื่อหลายวันก่อนหน้านี้ แต่ก็ต่างไปเล็กน้อย

ดูเหมือนจะเป็นผู้ใหญ่ขึ้นมาหน่อย

(ไม่ว่าจะระหว่างที่หนีออกไปเมื่อวานอาจจะเกิดอะไรขึ้นก็ได้?)

ขณะกำลังคิดแบบนั้น เอลิซาเบธก็กุมมือของกลีเยนาไว้ด้วย

สองมือ

“ฝ่ากลีเยนาเรื่องคุ้มกันด้วยหนา”

“...เพคะ! ไม่ว่าจะเป็นเรื่องผิดคาดอะไรขึ้นก็จะปกป้องพระองค์เองเพคะ”

ด้วยเหตุนี้ หญิงสาวจึงตัดสินใจทำหน้าที่ของตนให้ดี

ไม่ว่าหลังจากนี้จะเกิดอะไรขึ้นก็ต้องปกป้องเด็กหญิงคนนี้ได้ให้ได้

ไม่ว่าหลังจากนี้...จะเกิดอะไรขึ้นก็ตาม

□ 'จอร์นลิสต์' / 'เดชาโดว์' มารี่ แอดเลอร์

ฉันรู้จักท็อปแรงก์ทั้งสามคนของจักรวรรดิไครฟ์
ตั้งแต่ก่อนสงครามครั้งนั้นแล้ว

เพราะเป็นการรวบรวมข้อมูลของคนเก่งที่จะขาดไป
ไม่ได้ ทั้งในฐานะของ 'จอร์นลิสต์' และผู้ทำ PK
ท็อปแรงก์ทุกราย การประลองและแคลน
ของไครฟ์แต่ละคนไม่เหมือนกันเลย

ผู้นำทัพปิศาจ "สมการย้อนแย้ง" 'เฮลเจเนรัล'
โลแกน ก๊อดฮาร์ด

"กายภาพสุดแกร่ง" 'คิงออฟปีสต์' ผู้มั่นใจในสเตตัส
สุดแข็งแกร่ง

และโอนเนอร์ของ 'ตรีโกณปัญญา' ท็อปแคลนของ
จักรวรรดิ 'กิก้าโปรเฟสเซอร์' Mr.แฟรงคลิน

ในบรรดานี้ คนเดียวที่ยังไม่ได้เป็น 'ซูพีเรีย' ณ
สงครามตอนนั้นมีเพียงแฟรงคลิน

ไม่เพียงเท่านั้น แต่ยังเป็นคนเดียวที่ไม่ได้มีอาชีพราย
ต่อสู้ เทียบสเตตัสแล้วก็ต่ำกว่าอาชีพรายต่อสู้ขั้นต่ำเสียอีก

ยิ่งถ้าเอาไปเทียบกับ ‘คิงออฟปีสต์’ หรือ “ที่สุดแห่งจอมเวท”
อย่าง ‘ดิเอิร์ท’ คงไม่เห็นฝุ่น

แน่นอนว่าแคลนแรงก็ไม่เหมือนแรงกึ่งอีกสองประเภท ตรงที่
แข่งกันด้วยขนาดของแคลน

ต่อให้โอนเนอร์ไม่มีความสามารถในการต่อสู้ ขอแค่มีความ
โตดเด่นก็ไม่มีปัญหาแล้ว

ในสงคราม แคลนที่อึดแรงก็เน้นแสดงความสามารถในฐานะ
ของแคลนเป็นหลัก ความสามารถเฉพาะบุคคลเป็นเรื่องรอง เขาเล่าลือ
กันว่าอย่างนั้น

แต่พอเอาเข้าจริงแล้ว...ผลลัพธ์กลับต่างออกไปอย่างสิ้นเชิง
สิ่งที่ชัดเจนขึ้นมาในสงคราม ไม่ใช่ความน่าเกรงขามของ
‘ตรีโกณปัญญา’ แต่เป็นตัวของแฟรงคลินเอง
แม้จะไม่ใช่ว่า ‘ซูฟิเรีย’ แต่ก็ได้ด้อยไปกว่าอีกสองคนที่เหลือ
เลย

อาซีฟซูฟิเรีย ‘กิก้าโปรเฟสเซอร์’ นั้นเชี่ยวชาญด้านการวิจัย
มอนสเตอร์ โดย ‘เอมบริโอ’ แพนเดอโมเนียมของแฟรงคลินมีความ
สามารถพิเศษในการให้กำเนิดมอนสเตอร์

การวิจัยและให้กำเนิด ผลจากการผสมสองสาขาที่เหมือนแต่
ก็แตกต่างกันนี้ทำให้แฟรงคลินสร้างกองทัพมอนสเตอร์ที่มีคุณสมบัติ
พิเศษมากมายหลายสายพันธุ์ขึ้นมาได้

การโจมตีทางกายภาพไม่ได้ผล สะท้อนเวทมนตร์ได้ พอใกล้ตาย
ก็จะระเบิดตัวเอง เข้าสิ่งเพื่อควบคุม และอื่นๆ อีกมากมาย...นิสัยไม่ดี
เลยนะคะ

แล้วคนที่ต้องรับมือกองทัพของแฟรงคลินก็คือ ‘มาสเตอร์’ ของฝั่งราชอาณาจักรที่เข้าร่วมรบด้วยแม้จะน้อยนิด กับกองทัพของราชอาณาจักร

สองฝ่ายปะทะกัน แล้วผลลัพธ์ก็สรุปได้คำเดียวว่าโหดเหี้ยม

การต่อสู้กับมอนสเตอร์ที่ ‘ไม่รู้จะลงมือทำอะไรบ้าง’ อย่างกับกล่องตกใจทำให้เกิดโกลาหลขึ้น แล้วในจังหวะที่กำลังวุ่นวายนั่นก็มีมอนสเตอร์ที่แข็งแกร่งเป็นพิเศษ...ระดับตัดเทียมอาชีพซูพีเรียบุกเข้ามาโจมตี

ด้วยเหตุนี้ กำลังพลของ ‘มาสเตอร์’ จึงพินาศสิ้น แล้วพระราชาก็ถูกมอนสเตอร์จับกิน

เห็นว่าการให้กำเนิดกองทัพมอนสเตอร์พร้อมแบบนั้นต้องใช้ทุนมหาศาล การจะได้มาซึ่งวัตถุดิบที่จำเป็นต่อการสร้างมอนสเตอร์ต้องใช้เงินมากทีเดียว

แต่สำหรับแฟรงคลิน ผู้บัญชาการแคลนใหญ่ที่สุดในโดर्फและได้รับการสนับสนุนจากจักรวรรดิแล้ว เรื่องนี้ไม่ใช่ปัญหา เขาเข้าทำหายในสงครามด้วยระดับของแคลน แต่กลับสำแดงความน่ากลัวออกมาด้วยพลังส่วนบุคคล

หลังสงคราม ตัวฉันที่เป็น PK...ได้รับการจ้างวานให้สังหารแฟรงคลินเข้ามาบ่อยมาก

ผู้จ้างวานคือ ‘มาสเตอร์’ ที่โดนเดทเพนัลตีในสงคราม ไม่ก็ญาติพี่น้องของทหารที่ตายไป

ทว่า ฉันตั้งใจไม่รับคำจ้างวานเหล่านั้น

ไปดูท่าที่มาแล้ว คิดว่าถ้าดูทรงแล้วน่าจะมาไหวก็จะรับงาน
ไม่ไหวค่ะ เห็นเว็บแรกก็รู้เลยว่ามาทั้งได้ง่ายๆ
...แต่เอาเข้าจริง ต้องมีเรื่องอะไรไม่ชอบมาพากลเกิดขึ้นแน่
และแล้ว หลังจากที่ฉันเสี่ยงการต่อสู้กับแฟรงคลินมาได้ไม่นาน
แฟรงคลินเป็นที่เคียดแค้นไม่เพียงแต่เฉพาะผู้มาจ้างวานฉัน
เป็นเหตุให้ถูกโจมตีอยู่บ่อยครั้ง แล้วส่วนใหญ่พวกนั้นก็จะถูกมอนสเตอร์
เล่นงานกลับ

แต่ว่า มีแค่ครั้งเดียวเท่านั้น...ที่แฟรงคลินถูกโค่นลงได้
ว่ากันตามสเตตัสแล้ว แฟรงคลินสุดแสนอ่อนแอจึงเป็นเรื่องที่
เตาได้อยู่แล้ว

ที่ว่า ปัญหาคือหลังจากนั้น แฟรงคลินผู้คืนชีพกลับมาจาก
เทพเพนัลตี...ออกค้นหาคนที่โค่นตัวเองได้ จากนั้นก็เข้าหัวหั่นกันแล้ว
คราวนี้เขาเอาชนะได้อย่างขาดลอย

ครั้งต่อมา
ครั้งต่อมา ต่อมา ต่อๆ มา
จนถึงครั้งต่อมา ครั้งต่อมา ครั้งต่อมา ครั้งต่อมา แล้วก็ครั้งต่อ
มาอีก...

สร้างมอนสเตอร์ที่อีกฝ่ายแพ้ทางอย่างที่สุดออกมา แล้วตลอด
ระยะเวลาหนึ่งเดือนในโลกจริง...ก็เอาแต่ตามล้างตามฆ่าคนที่ทำให้ตน
พ่ายแพ้ไปตลอด

ทำแบบนี้จนกระทั่งอีกฝ่ายไม่ลือกออินเข้ามาใน ‘Infinite
Dendrogram’ อีกเลย...

ถึงจะอ่อนแอ แต่ก็สร้างมอนสเตอร์สุดชั่วร้ายออกมาได้

ถึงจะอ่อนแอ แต่ก็มีนิสัยชั่วร้ายอย่างที่สุด
"สุดอ่อนแอสุดชั่วร้าย" ...คือทัศนคติที่ฉันมีต่อแฟรงคลิน และ
เป็นฉายาที่โด่งดังที่สุดของเขา

...ว่าตามตรงแล้ว เท่าที่ฉันรู้จักยังมีอีกคนที่เลวร้ายกว่า แต่ช่าง
มันก่อนเถอะ

อย่างไรก็ตาม สำหรับราชอาณาจักรแล้ว การปรากฏตัวของเขา
คงไม่จบแค่การปรากฏตัวของศัตรูฟ้าประทาน
ต้องวางแผนอะไรไม่ชอบมาพากลเอาไว้ไม่ผิดแน่

□ ‘พาลาติน’ เรย์ สตาร์ลิง

หลังจากแฟรงคลินประกาศนาม ลูกธนูและกระสุนปืน รวมถึง
เวทมนตร์โจมตีจำนวนนับไม่ถ้วนก็ถูกปล่อยเข้าใส่จากเวที

แต่ด้วยความที่แฟรงคลินยืนอยู่ด้านบนตรงกลางของเขตแดน
จึงมีส่วนที่ถูกเขตแดนป้องกันเอาไว้

ถึงอย่างนั้น ท่าฝนการโจมตีจากคนอย่างน้อยๆ ร้อยคน ใน
บรรดานั้นมีทั้งการโจมตีของอาชีพขั้นสูงเหมือนอย่างที่เราเห็นในการประลอง
และอาจมีการโจมตีของอาชีพซูพีเรียเหมือนอย่างพวกคุณฟิกาโรอยู่ด้วย
ก็ได้

เขตแดนได้ฝ่าเท้าของแฟรงคลินสั่นไหวอย่างรุนแรงแล้วควัน
ระเบิดก็ปกคลุมด้านบนของเขตแดน

‘สมแล้วที่เป็นนครการประลองที่รวบรวมพวกหัวร่อนเอาไว้
ตัดสินใจกันเร็วสินี’

ทว่า แพรงคลินยังมีชีวิตอยู่

เสือกวนใหม่ประปราย แสดงว่าต้องโดนพายุพลังโจมตีเข้าไป
ไม่ผิดแน่ แต่ก็ยังรอดมาได้

“ยังไม่ตายอีกแฮะ หมอนั่น”

“...แบบนั้น ยังไม่ได้ลงมืออะไรเท่าไรด้วยนะคะ”

‘นั่นสินะ’

ผมไม่รู้ว่าจะเกิดอะไรขึ้น แต่เหมือนทั้งสองคนจะมองออก

“การโจมตีถึงตายในที่แรกคงใช้แอคเซสซอรีประเภทตัวแทน
ไม่กี่อุปกรณ์ป้องกันที่มีสกลซึ่งสวมใส่อยู่รับเอาไว้สินะคะ”

‘เกมหลังจากนั้นยังใช้ «แคสลิง» หนีไปชั่วขณะด้วย’

“«แคสลิง» คืออะไรหรอฮะ”

“เป็นสกลที่ใช้สลับตำแหน่งของตัวเองกับมอนสเตอร์ที่มีอยู่
 นะคะ ลูกคง เรียนรู้ได้จากอาชีพขั้นสูง แต่มันมีผลอยู่ได้ไม่นานเท่าไร
 ก็เลยไม่ค่อยเอามาใช้ในฐานะสกลเคลื่อนย้ายกัน แล้วก็ใช้น้อยครั้ง
 ด้วยค่ะ”

อย่างนี้เอง เพราะอย่างนั้น ตอนโดนลอบโจมตีครั้งแรกที่ผม
 ฝืนต้านเอาไว้ด้วยอุปกรณ์ที่ใช้มาตั้งแต่ศึกเดมิตราฯ หลังจากนั้นมันถึงได้
 ไม่อยู่แล้วสินะ

‘ขอบอกไว้ก่อนเลยน้า! ว่าเลิกโจมตีกันได้แล้ว! พวกนายคง
 ไม่อยากเข้า ‘เรือนจำ’ กันใช่ไหมล่ะ?’

‘เรือนจำ’ ?